

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2Er/295/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515202348
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danka Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8515202348.3

Uznesenie

Okresný súd Stará Ľubovňa v exekučnej veci oprávneného: PRO CIVITAS s. r. o. so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava 831 04, IČO: 45 869 464, právne zast. JUDr. Veronika Kubriková, PhD., advokát, AK so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti povinnému: D. E., nar. XX. X. XXXX, bytom R. A. XX, XXX XX R. A., štátny občan SR, v konaní o vymoženie 1.190,76 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd p r i z n á v a trovy exekučného konania súdnemu exekútorovi JUDr. Michalovi Brožinovi, Exekútorový úrad Svidník so sídlom Stropkovská 633/3, 089 01 Svidník, vo výške 1,38 eur a u k l a d á oprávnenému, aby tieto trovy uhradil súdnemu exekútorovi v lehote 15 dní od dňa právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Dňa 12. 5. 2015 bola tunajšiemu súdu doručená žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, a to na podklade návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zo dňa 15. 3. 2015, doručeného súdnemu exekútorovi dňa 31. 3. 2015, a exekučného titulu - právoplatného a vykonateľného rozhodcovského rozsudku STÁLEHO ROZHODCOVSKÉHO SÚDU zriadeného pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a.s., spisová značka PC-A/0513/0031 zo dňa 14. 3. 2014. Exekučný titul nadobudol právoplatnosť dňa 30. 4. 2014 a vykonateľnosť dňa 4. 5. 2014. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáha proti povinnému vymoženia istiny vo výške 1.190,76 eur s príslušenstvom.

Súd uznesením č. k. 2Er/295/2015-42 zo dňa 3. 2. 2016 rozhodol o zastavení exekučného konania. Zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania a súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania nepriznal. Uznesenie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 9. 2. 2016. Uznesenie nadobudlo vo výroku o zastavení exekučného konania a vo výroku, ktorým súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, právoplatnosť dňa 25. 2. 2016.

Dňa 16. 2. 2016 bolo tunajšiemu súdu doručené odvolanie súdneho exekútora proti uzneseniu č. k. 2Er/295/2015-42 zo dňa 3. 2. 2016 čo do výroku o nepriznaní trov exekučného konania. Súdnym exekútor si trovy exekučného konania uplatnil spolu v sume 43,79 eur (odmena vo výške 33,19 eur + náhrada hotových výdavkov v sume 3,30 eur + 20 % DPH). V podanom odvolaní uviedol, že ustanovenie § 47 ods. 3 Exekučného poriadku upravuje výšku trov exekučného konania, ktoré patria súdnemu exekútorovi vo vzťahu k povinnému za predpokladu, že povinný plnil. Zároveň žiadal, aby súd pri rozhodovaní trovách exekučného konania zaviazal na ich úhradu oprávneného na základe skutočnosti, že oprávnený by si mal byť vedomý, že už v minulosti podal niekoľko stoviek návrhov na vykonanie exekúcie, ktorými sa už zaoberal aj Najvyšší súd SR a väčšinu podaných dovolaní zamietol. Súdnym exekútor poukázal, že súd ho dňa 14. 7. 2015 vyzval na špecifikáciu trov exekučného konania, ale vzhľadom na to, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia nebolo právoplatné, výzva bola podľa jeho názoru predčasná.

Podľa prvej vety § 204 ods. 1 O.s.p., odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 57 ods. 1 O.s.p., do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty.

Podľa § 57 ods. 2 O.s.p., lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 57 ods. 3 O.s.p., lehota je zachovaná, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p., odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona.

Podľa § 374 ods. 4 O.s.p., proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela je vždy prípustné odvolanie. Odvolaniu podanému proti rozhodnutiu, ktoré vydal súdny úradník alebo justičný čakatel, môže v celom rozsahu vyhovieť sudca, ktorého rozhodnutie sa považuje za rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak sudca odvolaniu nevyhoví, predloží vec na rozhodnutie odvolaciemu súdu. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie nepripúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

V prvom rade sa súd zaoberal otázkou včasnosti podania riadneho opravného prostriedku zo strany súdneho exekútora. Odvolanie súdneho exekútora proti uzneseniu súdu č. k. 2Er/295/2015-42 zo dňa 3. 2. 2016, čo do výroku o nepriznaní trov exekučného konania, bolo podané v zákonom stanovenej 15-dňovej lehote odo dňa doručenia napadnutého rozhodnutia, pretože v zmysle citovaného ustanovenia § 57 ods. 3 O.s.p. sa lehota považuje za zachovanú, ak sa posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť. Podanie bolo tunajšiemu súdu doručené dňa 16. 2. 2016, a teda v čase plynutia zákonnej 15-dňovej lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 251 ods. 4 O.s.p., na výkon rozhodnutia a exekučné konanie podľa osobitného predpisu sa použijú ustanovenia predchádzajúcich častí, ak tento osobitný predpis neustanovuje inak. Rozhoduje sa však vždy uznesením.

Podľa § 243c ods. 1 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „EP“), ustanovenia § 61b ods. 3 a § 200 ods. 2 až 4 sa použijú na exekučné konania začaté po 31. máji 2014.

Podľa § 243d ods. 1 EP, exekučné konanie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, vydaného pred 1. januárom 2015, možno začať len do troch mesiacov od účinnosti tohto zákona. Na základe návrhu na vykonanie exekúcie podaného po tejto lehote nemožno udeliť poverenie na vykonanie exekúcie; rozhodcovské rozhodnutie prestáva účastníkov rozhodcovského konania zaväzovať.

Podľa § 243d ods. 2 EP, na exekučné konania začaté v súlade s odsekom 1 alebo vedené na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v rozhodcovskom konaní, ktorého predmetom je spor spĺňajúci podmienky podľa osobitného predpisu, a ktoré neboli ukončené k 1. januáru 2015, sa použijú predpisy účinné do 31. decembra 2014.

Podľa § 2 ods. 1 prvej vety zákona NR SR č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, spotrebiteľským sporom je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

Podľa § 196 EP v znení účinnom do 31. 12. 2014, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času. Ak je exekútor platiťom

dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrady určené podľa tohto zákona o daň z pridanej hodnoty.

Podľa § 47 ods. 3 EP v znení účinnom do 31. 12. 2014, ak povinný uhradí pohľadávku po začatí exekučného konania skôr, ako mu uplynie lehota na podanie námietok, má exekútor nárok na náhradu trov konania vo výške ustanovenej osobitným predpisom v rovnakom rozsahu ako v prípade upustenia od vykonania exekúcie. Do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie má však exekútor nárok iba na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov.

Podľa § 5 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 288/1995 Z. z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „cit. vyhl.“), odmena súdneho exekútora je 20 % zo základu na jej určenie, najmenej však 33,19 eura a najviac 33 193,92 eura.

Podľa § 14 ods. 1 cit. vyhl., ak je súdny exekútor vylúčený z vykonávania exekúcie alebo ak exekúciu súd zastaví, odmena súdneho exekútora za výkon exekučnej činnosti sa určuje paušálnou sumou za jednotlivé úkony exekučnej činnosti najmenej 33,19 eura.

Podľa § 14 ods. 2 cit. vyhl., paušálna suma za každý jednotlivý úkon exekučnej činnosti je 3,32 eura.

Podľa § 15 ods. 1 cit. vyhl., paušálnou sumou sa odmeňujú tieto úkony exekučnej činnosti:

- a) získanie poverenia na vykonanie exekúcie,
- b) doručenie príkazu na začatie exekúcie,
- c) doručenie upovedomenia o začatí exekúcie,
- d) doručenie exekučného príkazu,
- e) doručenie upovedomenia o spôsobe exekúcie,
- f) doručenie rozhodnutia súdu vydaného v exekučnom konaní,
- g) každé zisťovanie bydliska povinného,
- h) každé zisťovanie platiteľa mzdy povinného,
- i) každé zisťovanie účtu povinného,
- j) každé ďalšie zisťovanie majetku povinného.

Podľa § 21a cit. vyhl., odmena za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice je 16,60 eura.

Podľa § 22 ods. 1 cit. vyhl., súdnemu exekútorovi patrí popri odmene aj náhrada hotových výdavkov účelne vynaložených v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti; táto náhrada zahŕňa najmä cestovné náhrady, poštovné a telekomunikačné výdavky, znalecké náhrady a poplatky.

O trovách exekučného konania súd rozhodol podľa § 47 ods. 3 druhá veta EP v znení účinnom do 31. 12. 2014 tak, že súdnemu exekútorovi priznal sumu vo výške 1,38 eur, ktorá predstavuje poštovné za zaslanie odvolania spolu s exekučným spisom (1,15 eur + 20 % DPH). Na znenie ustanovenia § 47 ods. 3 druhej vety EP v znení účinnom do 31. 12. 2014 odkazuje v podanom odvolaní aj súdny exekútor, na druhej strane ho však vykladá iným spôsobom a na základe uvedeného požaduje priznať odmenu v minimálnej výške 33,19 eur stanovenej cit. vyhl. vrátane 20 % DPH. Súd sa s výkladom predmetného ustanovenia zo strany súdneho exekútora nestotožňuje. Podľa názoru súdu, súdny exekútor v tomto štádiu konania, kedy ho súd vykonaním exekúcie nepoveril a jeho žiadosť o udelenie poverenia zamietol a konanie následne zastavil, nárok na odmenu vo výške 33,19 eur vrátane pomernej časti DPH nemá. Tento názor plne zodpovedá autentickému výkladu zákonodarcu podanému v dôvodovej správe k novele Exekučného poriadku č. 348/2011 Z. z., kde v rámci novelizácie ustanovenia § 47 ods. 3 zákonodarcu uvádza: „Cieľom navrhovanej právnej úpravy je zabezpečiť, aby exekútorovi až do doručenia poverenia súdu na vykonanie exekúcie patril výhradne nárok na odmenu za spísanie návrhu na vykonanie exekúcie do zápisnice a nárok na náhradu účelne vynaložených hotových výdavkov. Ostatné nároky exekútora do času doručenia poverenia súdu budú vylúčené. Ustanovenie korigujúc platné znenie dikcie druhej vety § 47 ods. 3 vety reaguje na poznatky z aplikačnej praxe. Ako nanajvýš adekvátne sa preto javí výslovne ustanoviť, že exekútor má nárok iba na uvedené dve zložky trov exekúcie.“ V uvedenom prípade odmena vo výške 33,19 eur súdnemu exekútorovi nepatrí jednak vzhľadom na špeciálne znenie ustanovenia § 47 ods. 3 EP v znení účinnom do 31. 12. 2014 a jednak mu túto odmenu nemožno priznať ani v zmysle cit. vyhl.. Odmenu v minimálnej výške 33,19 eur cit. vyhl. viaže na samotný výkon exekúcie (§ 5 ods. 1

cit. vyhl. - odmena za výkon exekučnej činnosti pri exekúcii na peňažné plnenie) alebo pri rozhodnutí súdu o zastavení exekúcie resp. vylúčení súdneho exekútora z vykonávania exekúcie (§ 14 ods. 1, 2 cit. vyhl.), kde pre vznik nároku na odmenu vo výške 33,19 eur je nevyhnuté vykonať minimálne jeden z úkonov paušálne odmeňovaných sumou 3,32 eur (§ 15 ods. 1 písm. a) - j) cit. vyhl.). V uvedenom prípade nedošlo ani k vykonávaniu exekúcie ani k zastaveniu exekúcie (pozn. súdu: došlo k zastaveniu exekučného konania, pretože súdny exekútor nebol súdom poverený vykonávaním exekúcie tak, aby bolo možné hovoriť o zastavení exekúcie). V prípade druhej vety citovaného ustanovenia § 47 ods. 3 EP v znení účinnom do 31. 12. 2014 má súd za to, že skončenie exekučného konania v dôsledku zaplatenia dlžnej sumy povinným tak, ako to vykladá súdny exekútor, je len jednou z možností skončenia exekučného konania, nie výhradnou podmienkou. Ďalšou skutočnosťou majúcou vplyv na skončenie exekučného konania je práve situácia, kedy súd exekučné konanie zastaví v dôsledku právoplatného uznesenia o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia.

V časti súdnym exekútorom uplatnenej náhrady účelne vynaložených hotových výdavkov podľa ustanovenia § 22 cit. vyhl. vo výške 1,15 eur vrátane 20 % DPH (poštovné za odoslanie žiadosti o udelenie poverenia), túto mu súd nepriznal, pretože predmetná žiadosť o udelenie poverenia bola súdnym exekútorom tunajšiemu súdu doručená osobne, a teda bez vynaloženia uplatneného poštovného.

Súdny exekútor si v rámci vyúčtovania trov exekučného konania uplatnil aj administratívne náklady za spotrebu kancelárskeho materiálu (spisový obal) spolu vo výške 1,- eur vrátane 20 % DPH. Súdom pri posudzovaní otázky náhrady trov exekučného konania v sume 1,- eur + 20 % DPH a po preskúmaní podaného odvolania súdneho exekútora dospel k záveru, že súdny exekútor uplatnené náklady na spotrebu kancelárskeho materiálu nijak nezodôvodnil ani nepreukázal a ani v exekučnom spise sa nenachádza žiaden doklad preukazujúci vznik týchto nákladov, a teda sú súdom nepreskúmateľné. Uvedené náklady nemožno subsumovať pod ustanovenie § 22 cit. vyhl., hoci toto stanovuje demonštratívny výpočet hotových výdavkov, a to vzhľadom na skutočnosť, že ich nemožno považovať za náklady účelne vynaložené v súvislosti s vykonávaním exekučnej činnosti. Vynaloženie výdavkov na kancelársky materiál je zákonnou administratívnou povinnosťou exekútorského úradu (rovnako ako vedenie účtovníctva, personálnej agendy a pod.). Náklady na túto činnosť nie je možné prenášať na účastníkov exekučného konania. Ide o prevádzkovú réžiu exekútorského úradu a sama o sebe nesmeruje k vymoženiu pohľadávky a ani s takýmito úkonmi priamo nesúvisí, preto súd túto náhradu nákladov súdnemu exekútorovi osobitne nepriznal.

Podľa § 203 ods. 1 EP v znení účinnom do 31. 12. 2014, ak dôjde k zastaveniu exekúcie zavinením oprávneného, súd mu môže uložiť nahradenie nevyhnutných trov exekúcie.

Na úhradu trov exekučného konania zaviazal súd oprávneného, pretože oprávnený, ktorý svojím návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 15. 3. 2015 začal exekučné konanie voči povinnému, žiadal o vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorý od počiatku vykazoval nedostatok v podobe jeho vydania zo strany rozhodcovského súdu bez potrebnej právomoci, t. j. bez splnenia podmienky vykonateľnosti, pre ktorú bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia zamietnutá a následne exekučné konanie v zmysle vyššie uvedeného zastavené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.